

Білими лебедями в небеса відлітають найкращі...

Іван ГЛУШМАН

У неділю, 29 серпня, наша країна відзначала один із «наймолодших» скорботних днів – пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність нашої країни. Ушановуючи пам'ять наших героїв, в Острозі відбувся мітинг пам'яті. Його спершу планували провести на майдані Свободи, але через дощ перенесли до приміщення Центру культури, дозволила та туризму (ЦКДТ).

Ще до початку дійства на сцені ЦКДТ були виставлені портрети восьми мешканців та уродженців Острожчини, які загинули на сході України, захищаючи її від окупантів. Розпочинаючи захід, його ведуча, методистка ЦКДТ **Марія Поліщук** зазначила, що це зовсім недавно українці жили під мирним небом, радісно зустрічали світанки, рослили дітей і не знали багатьох слів, пов'язаних із війною. Одного весняного ранку 2014 року наше життя змінилося. Майже кожен українську родину опалило полум'я військових дій. Антитерористична операція (АТО) на території Донецької та Луганської областей розпочалася в квітні 2014 року й триває до сьогодні. До речі, вона тепер називається Операція об'єднаних сил (ООС). За сім років у результаті бойових дій в Україні загинуло понад 10 тисяч осіб. Поранення отримали понад 17 тисяч людей. Солдати добровольчих загонів та регулярної армії щоденно віддають життя за кожного з нас. Символом Дня пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність,

суверенітет і територіальну цілісність своєї країни є квітка соняшника. У серпні 2014 року на полях саме з цієї рослиною під Іловайськом полягло найбільше захисників України.

Після Гіму України виступав заступник міського голови з питань діяльності виконавчих органів **Олександр Харчук (на світліні)**. Він, зокрема, зазначив, що дуже символічним є те, що цей пам'ятний скорботний день відзначаємо поряд із Днем Незалежності України та Днем Державного прапора. За них віддавали своє життя захисники України в роки Першої та Другої світових воєн, гинули в кривих воєн УПА та сучасних із енкаведистами, і, на превеликий жаль, з 2014 року ми втрачаємо цвіт нації у війні з ворогом на сході України. Це і військові регулярної армії, і добровольці, і волонтери, і всі інші. «Шана людям, які доказали всьому світові, що ми нація, що ми готові відстоювати свою незалежність», – наголосив **Олександр Анатолійович**.

– Майже щодня у жорсткій боротьбі Україна втрачає своїх синів, – зазначила ведуча. – Кожен із загиблих воїнів залишиться у нашій пам'яті. Вдячність за їхній подвиг житиме в серці кожного українця, у піснях, що їх співає народ. Сумно від того, що білими лебедями в небеса відлітають найкращі, цвіт української землі. Це безстрашні, мужні наші герої, які без вагань віддали своє життя за свободу рідної землі. Такі прекрасні обличчя на світлинах, юнаки – чийсь діти, хохані, брати й батьки. Неможливо висловити

весь сум і жаль за обірваними життями. **Острозька громада у цій війні теж має свої неоправдані втрати. Восьмеро наших земляків загинули під час російсько-української війни. Схилимо низько голови перед пам'яттю й подвигом наших славних синів України перед вічною скорботою їх батьків, дружин та дітей... Згадаймо їх поіменно.** (Під стихене звучання мелодії «Пливе кача» були названі імена полеглих): **Гулюк Сергій Миколайович, Рильський Владислав Олександрович, Стрикун Іван Григорович, Драчук Петро Ростиславович, Защик Віктор Васильович, Кравченко Олександр Володимирович, Тишкун Віталій Олександрович, Ус Сергій Володимирович.**

Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять усіх загиблих захисників України, борців за її незалежність та свободу. Режисер Острозького народного аматорського театру **Микола Кінах**, так би мовити, за кадром прочитав сумний лист нашого бійця, присланий із сходу України. Солостка ЦКДТ **Галина**

Скрипковська та директор Острозького районного будинку школярів **Андрій Дьяков** виконали тужливі пісні про втрати під час війни і захисту Батьківщини. Від учасників мітингу пам'яті, від усієї громади Острожчини із вдячністю та шанобою за віддане життя у боротьбі за Україну, за її волю та свободу були покладені живі квіти до пам'ятних дошок загиблим учасникам АТО/ООС та пам'ятного знаку «Пам'яті Майдан» (розміщений на вході до приміщення Острозької міської ради на проспекті Незалежності, 14).

– Всі загиблі захисники України живуть навіки в серцях і в пам'яті народу, – говорила ведуча мітингу пам'яті. – Вони не дозволять нашим ворогам перетворити Вітчизну на руїни. Ми вистоїмо, здолаємо катів! І, як маків цвіт, розквітне Україна. На тих місцях, де йдуть тепер бої, в земнім поклоні схилився калина... Сьогодні твориться історія. Її учасниками ми є самі. І від кожного з нас залежить доля нашої Батьківщини. На сході нашої країни триває неоголошена

війна. Як ніколи, маємо захищати свою Україну, щоб вона вільною, мирною та нероздільною.

Війна на сході України триває. На превеликий жаль, продовжують надходити повідомлення про травмування, поранення і смерть захисників нашої країни. Якось одна з наших читачок висловила своє незадоволення тим, що кожного номера «Замкової гори» друкуємо у «Фактах» коротку інформацію, скажу так, зі «східного» фронту. Мовляв, уже набридло одне й те ж саме. Ми довго сперечалися, і я, мабуть, усе ж таки не зумів переконати свою співрозмовницю в тому, що таке повідомлення вкрай потрібне.

Висловлю свою позицію тут. За побутовими проблемами, ситуацією з Covid-19, різними подіями місцевого, всеукраїнського та міжнародного значення, війна на сході України відійшла ніби на другий план. Так не має бути! Це неправильно. Кацацько-українська війна – надзвичайно болюча рана для нашого суспільства, для всіх нас, а найбільше тих, хто втратив рідних та близьких. Через роки хтось знайде «Замкову гору» в сімейному архіві чи бібліотеці й згадає, як підступно, гібридними засобами, хотів нас поневолити північно-східний окупант, як ми втрачали своїх найкращих земляків, як вшановували й боролися із колобарантами та посібниками ворога. Вірю в нашу перемогу й визволення окупованих територій Донбасу та Криму. Слава Україні! Героям слава! Слава нації! Смерть ворогам!